

PRAŽSKÝ

01*2025

přehled

KULTURNÍCH POŘADŮ

73. ročník

S námi máte přehled!

Pour féliciter
2025

Elektronické vydání

www.prazskyprehled.cz

S námi víte, KAM za realitou, vytvořenou přírodou...

PŘEDPLATNÉ

OBJEDNAT U: SEND Předplatné s. r. o.

Ve Žlábku 1800/77 | 193 00 Praha 9 | e-mail: send@send.cz |
tel.: +420 225 985 225 | mobil: +420 777 333 370

OBJEDNAT U: REDAKCE KAM po Česku

Kubelíkova 30 | 130 00 Praha 3 | e-mail: redakce@kampocesku.cz |
tel.: +420 222 944 816-7 | mobil: +420 602 223 279

www.kampocesku.cz

Kraj mého srdce XIII. ročník ankety

Hlasování v anketě začíná 1. ledna 2025

Hlasujte o kraj vašeho srdce výběrem z kategorií volnočasových aktivit a získejte jednu z **PĚTI CEN** od všech partnerů ankety. Slavnostní vyhlášení vítězných krajů proběhne v rámci prvního dne veletrhu cestovního ruchu HOLIDAY WORLD & REGION WORLD v Praze pořádaného ve dnech 14. – 16. 3. 2025. Seznam pěti výherců bude zveřejněn na www.kampocesku.cz a v dubnovém vydání magazínu KAM po Česku 2025.

Hlasujte na www.kampocesku.cz/anketa do 28. února 2025

Milí čtenáři,

uplynulý rok byl pro Pražský přehled zlomový. Zvýšil se počet předplatitelů, stejně jako počet návštěv na portálu www.prazskyprehled.cz. Inzerenti přicházejí, ale i odcházejí, přesto meziročně přinášíme více tipů na pražskou kulturu. Není třeba zmiňovat, že boj s umělou inteligencí, kdy lidé méně čtou a více sledují videa,

je těžký, ale elektronické vydání Pražského přehledu navštěvuje stále více čtenářů. Má to své důvody. Magazín přináší zajímavé kalendárium narození nebo událostí o kulatých a půlkulatých výročí. Když k tomu připočtu chronologické, uspořádané a pečlivě zpracované přehledy kulturních pořadů, Pražský přehled je stále jedinečný.

Škoda jen, že se nám nedaří získávat programy od státních institucí, které v Praze sídlí a jejichž název začíná slovy „národní“. Programy Národního divadla, Národního muzea, Národního technického muzea či Národního zemědělského muzea jsou pro nás stále nedostupné. Lepší je to v případě institucí Prahy. Nemít program Výstaviště je smutné, ale smutnější je, že nemáme ani program Pražské informační služby, která dříve Přehled vydávala. Částečně je to kvůli technickému vývoji, ale částečně i kvůli generační obměně. Nelehkým je také dostat elektronickou verzi magazínu k seniorům, čtenářům se sníženou mobilitou, pro které býval v tištěné podobě pojítkem s vnějším světem. Šlo o přehled toho, co se v Praze děje. Elektronický magazín dělá možné i nemožné pro to, aby oslovil čtenáře, kteří používají počítače, tablety a mobilní telefony jen okrajově. Přesto se nám daří získávat nové věrné čtenáře.

V příštím roce by se mi líbilo, kdyby nastupující generace na pozicích produkčních, programových vedoucích, kurátorů a dalších kompetentních popřemýšlely o tom, že před nimi to také fungovalo. A také dobře. Staré není nutně špatné, mnohdy naopak, je inspirativní. Tak proč neoslovit své publikum prostřednictvím Pražského přehledu? Není to složité, stačí poslat program do redakce. Leden v Praze je měsícem uklidnění po adventních zmatcích a kultura se stává lékem na zimní splíny. Hurá! Přeji vám, milí čtenáři, již tradičně, do roku 2025 jen vše dobré a splnění alespoň jednoho z dosud nesplněných tajných přání. A zachovejte nám svou přízeň.

Luděk Sládek, šéfredaktor

2

rozhovor	2
s herečkou Danou Morávkovou	
architektura	3
Za poklady pražské architektury	
KAM s Vojtěchem Kašparem za památkami	4
redakce zve	6
Výstava kubistických interiérů od Vlastislava Hofmana	
Zveme na Novoměstskou radnici v Praze	
knižní tipy	7
pražská kultura před 67 lety	8
ohlédnutí	9
Ibra Ibrahimovič	9
kalendárium	10
divadla	16
film	22
koncerty	24
kluby, kulturní centra	26
galerie, výstavy	28
památky	32
muzea	36
volnočasové aktivity	42
křížovka, soutěže, výherci	44

PRAŽSKÝ PŘEHLED

kulturních pořadů

měsíčník, ročník LXXIII

vydává: Vydavatelství KAM po Česku, s. r. o.

Kubelíkova 1108/30, 130 00 Praha 3 | IČ: 04892232 | tel.: +420222944816-7 |

mobil: +420602223279 | e-mail: redakce@kamocesku.cz |

www.kamocesku.cz | registrováno: MK ČR E 10266 | ISSN 0862-9293

grafický design: KAM po Česku

distribuce: elektronicky, zajišťuje redakce

předplatné: Vydavatelství KAM po Česku, s. r. o.

foto na titulní straně: Depositphotos

Za zveřejnění inzerce a PR článků odpovídá zadavatel. Za změnu programu odpovídá pořadatel. Veškerá práva včetně práva reprodukce jsou vyhrazena.

© Vydavatelství KAM po Česku, s. r. o.

s herečkou

Danou Morávkovou

Dana Morávková (*1971) je známá česká herečka, moderátorka, choreografka a bývalá krasobruslařka. Vystudovala herectví na DAMU a choreografii na HAMU. V dětství se věnovala baletu, gymnastice a krasobruslení. Má za sebou již desítky filmových i divadelních rolí, v roce 2004 získala roli i v americkém filmu.

Podle vašeho životopisu jste vlastně téměř žena devatera řemesel. Kde stále berete energii a inspiraci pro nové divadelní, filmové a televiz-

Dana Morávková

Dana Morávková a Josef Carda
ve hře Apartmá v hotelu Plaza

ní role, vytváření choreografií, dabing a mnohé jiné aktivity?

Mám velké štěstí, že mě moje práce baví a naplňuje. To je asi ten motor, který mě žene vpřed. Každou novou příležitost, ať už je to divadelní představení nebo filmová či televizní role, beru jako výzvu a v ten moment se soustředím jen na daný úkol.

S filmováním jste začala již ve 14 letech, vzpomínáte si ještě na zážitky a pocity z natáčení s režisérem Otakarem Vávrou?

Ano, byla jsem tenkrát šťastná, když jsem jako dívka vyhrála konkurz. Měla jsem z pana režisé-

ra Vávry obavy, protože ho starší kolegové na place oslovovali „pane profesore“ a ne „pane režisére“. (smích) Práce s ním byla krásná a s láskou na ni vzpomínám. Měla jsem to štěstí se s Otakarem Vávrou ještě jednou potkat, a to díky paní režisérce Jitce Němcové. Přivedla ho za mnou na plac, když jsme točili její film Jseš mrtvej, tak nebřeč – panu Vávrou bylo již skoro 100 let. Za to jí patří velký dík.

Ve filmu jsou Vaši doménou spíše pohádky, v divadle vytváříte role v mnoha polohách. Co Vám více vyhovuje, tvorba pro děti či dospělé?

Na to se nedá takto odpovědět. Baví mě herectví jako takové, ať už je to před filmovou kamerou

„Každou novou příležitost v divadle či filmu beru jako výzvu.“

nebo na jevišti. U pohádek je jedna velká výhoda, že je pravidelně opakují o Vánocích. (smích)

V současnosti jste angažovaná v Divadle Bez zábradlí, kde se v lednu chystá premiéra nové hry Apartmá v hotelu Plaza. Jedná se o vztahovou komedii ze života, je Vám tento typ představení blízký?

Zastihla jste mě v plném zkoušení, protože poprvé Apartmá v hotelu Plaza představíme divákům na konci prosince. S Josefem Cardou máme trojrole – představení se skládá ze tří povídek. Je to vztahová komedie a naším úkolem je být v každé povídce někým jiným. Budu ráda, když se přijdete podívat.

Mohla byste, prosím, pozvat nebo doporučit našim čtenářům nějakou kulturní akci, která Vás v nejbližší době zaujala nebo se chystáte navštívit?

Naší rodinnou tradicí je návštěva baletu Louskáček v Národním divadle. A protože si myslím, že jsme všichni byli doma hodní, doufám, že nám Ježíšek lístky nadělí i letos. Přeji krásné Vánoce Vám i Vaším čtenářům.

Děkuji Vám za rozhovor, také přeji příjemné vánoční svátky a vše dobré v novém roce.

Alice Braborcová

Za poklady pražské architektury

DRN

Stavba DRN je projekt víceúčelového domu v srdci Prahy, který doplňuje různorodou zástavbu na Národní třídě. Prosklená budova se svými zelenými terasami vlní za roh, do Mikulandské ulice, kde navazuje na budovu barokního Schönkirchovského paláce, která se v průběhu budování novostavby podrobila citlivé rekonstrukci.

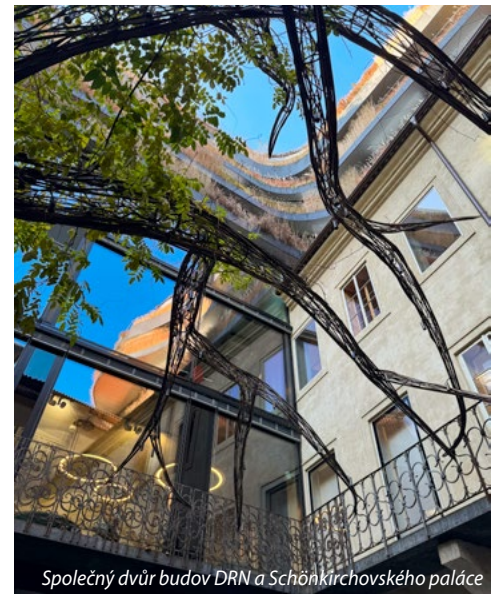
Národní ulic Národní a Mikulandská, Praha 1

Impozantní strom vyrobený pasířem Josefem Ryšlavým podle Fialova návrhu

Původní studny, nalezené v rámci archeologických vykopávek

Společný dvůr budov DRN a Schönkirchovského paláce

Moderní polyfunkční budova architekta Stanislava Fialy spojuje různé světy – palác Dunaj z roku 1930 s barokním palácem z 18. století. Zaplnila tak desítky let prázdné místo a doplnila Národní třídu. Propojení Schönkirchovského paláce s moderní architekturou je možné nejintenzivněji vnímat na nádvoří, které vytváří s nově vzniklou pasáží příjemný a klidný veřejný prostor na jedné z nejužších tříd v Praze. Jeho dominantou je Fialou navržený impozantní strom, vyrobený pasířem Josefem Ryšlavým ze zabezpečené nerez. Ta se objevuje i na fasádě domu ve formě kovových prutů, symbolizujících barokní zdobnost, a korespondující tak s okolními domy, které jsou plné ozdůbek na fasádách, mřížích, i balkonech. Z prostoru dvora je také možné sledovat celkový rozsah projektu. Osm nadzemních podlaží nového paláce se propojuje s pěti nadzemními podlažními starého paláce. Díky tomu vzniká zajímavé členění vnitřních prostor. Od třetího podlaží dům lemují balkony, na jejichž okraji byl navržen pás bohaté zeleně, která měla přispět v osvěžení uličního prostoru. Odkaz na ne zcela dávnou historii Národní třídy ožívá vždy jeden měsíc v roce, kdy zelené balkóny rozkvetou v barvách české vlajky, podle návrhu zahradníka Jana Kocourka. Na střeše DRNu se nachází kouzelná zahrada s plata-

Tisíce tulipánů na balkonech vytvářejí jednu za rok živou českou vlajku.

Střešní terasa, pohled na nádvoří

ny, udržovaným trávníkem, lavičkami a terasou. Ani zde se nezapomíná na přiléhající barokní palác a plochy zeleně jsou obsypány pálenou drčenou krytinou ze starého paláce. Harmonické prolnutí se odehrává také uvnitř. Barokní palác a stavba z 21. století jsou vzájemně propojeny, avšak stará a nová část jsou

Střešní terasa

zřetelně odděleny. Prolínají se zde určité motivy, například pult recepce je sestaven ze starých prežů vedlejší budovy a stavební materiál ze Schönkirchovského paláce objevíme i ve stupních nového schodiště. K baroknímu paláci přistoupil architekt Fiala téměř restaurátorskou metodou, kdy nechal odkryté různé vrstvy historické omítky nebo znovu sestavil někdejší malovaný trámový strop. Vedle toho se zde objevují i soudobé prvky, jako je zasklená pavlač. Tato stavba, pro kterou je právě pozoruhodná jemnost detailů, byla dokončena v roce 2017 a dnes slouží jako kanceláře, najdeme zde ale i obchody, galerie a restaurace.

Petra Matznerová

Kolorovaný lept Vincence Morstadta pořízený před rokem 1825 zachycuje seskupení církevních staveb kolem farního chrámu sv. Štěpána od východu, přibližně v ose dnešní ulice Na Rybníčku. Zcela vpravo věž novoměstské radnice a rotunda sv. Longina s barokní lodí zaniklou při výstavbě ulice Na Rybníčku v roce 1844, která dnes odděluje rotundu od chrámu sv. Štěpána. Vlevo dodnes stojící zvonice a před ní zaniklá umrlčí kaple Všech svatých. © Muzeum města Prahy, inv. č. 5148.

KAM s Vojtěchem Kašparem za **památkami** donedávna **ukrytými v zemi**

Středověká osada Rybník a románská rotunda sv. Longina

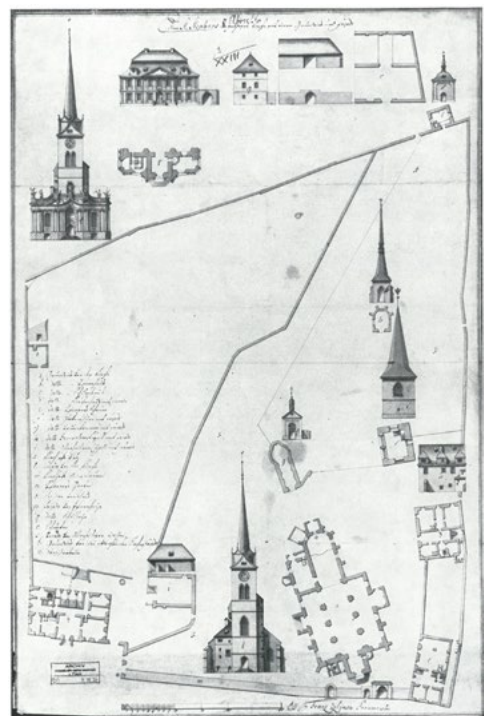
Minule jsme sledovali příběh Horské brány, jejíž nálezný dal jméno nové pražské ulici. Dnes půjdeme opačnou cestou. Od pojmenování novoměstských ulic Na Rybníčku a V Tůních, přes název zaniklé středověké osady Rybník, se dostaneme až k objevu středověkého rybníčku, odkrytého archeologickým výzkumem právě na rohu těchto ulic na Novém Městě pražském.

Název osady Rybník se poprvé objevuje v zakládací listině břevnovského kláštera k roku 993, v níž kníže Boleslav zdejšímu řeholníkům věnuje rovněž „desátek ze všeho polního hospodářství V Poříčí a ze všech polí, které náležejí k Rybníku“. Od 10. století se v tedy v této horní části Nového Města pražského postupně formovala typická předměstská předlokačnická (před faktickým vysazením města a výstavbou hradeb) agrární ves, v níž byla okolo poloviny 12. století postavena charakteristická románská rotunda sv. Štěpána, která pro tuto osadu zastávala funkci farního kostela. Ve třicátých letech

Dnešní ulice Na Rybníčku sice vznikla až v polovině 19. století, ale dostala jméno podle nepochybně již středověkého pojmenování tohoto prostoru, kde se k roku 1428 uvádějí tři rybníčky (zahrada s třemi haltěři).

Románská rotunda sv. Longina (původně sv. Štěpána) z doby okolo poloviny 12. století v pohledu od severu směrem k dnešní ulici Na Rybníčku. Foto Vojtěch Kašpar, 2024

Plán kostela sv. Štěpána, fary, školy a farní zahrady s rotundou (uprostřed s přistavěnou obdélnou barokní lodí) a zaniklou umrlčí kaplí Všech svatých (vpravo nahoře). © Národní archiv

13. století ves Rybník koupila královna Konstancie a darovala ji své dceři Anežce, která byla abatyší kláštera sv. Františka (dnes Anežský klášter).

Dosavadní archeologické nálezy lokalizují tuto osadu spíše do prostoru jižněji od rotundy k Žitné ulici a směrem k Václavskému náměstí. Nacházela se tak pod terénní hranou mezi dvěma geologickými terasovými stupni, vyšším vinohradským stadiem a nižší terasou Karlova náměstí. Právě na hranách teras docházelo k výronům podzemních vod napájějících zdejší dnes zcela zaniklé vydatné prameny a menší či větší vodoteče, které vytvářely tůně a rybníčky.

Výzkum v bezprostředním okolí rotundy (výstavba nového schodiště) odkryl složitou a kompli-

Pohled od jihovýchodu na seskupení církevních staveb okolo chrámu sv. Štěpána na Huberově (Josef Daniel Huber) panoramatu Prahy z roku 1769. Nahoře Žitná a dole dnešní Ječná ulice, uprostřed schematizovaná rotunda sv. Longina. © Österreichische Nationalbibliothek Wien

Celková kresebná dokumentace objektů odkrytých archeologickým výzkumem na rohu ulic Na Rybníčku a V Tűních. Modře je zvýrazněn průběh zaniklé vodoteče, v místě jejího rozšíření se nacházela zaniklá tůň. Jižně od ní (červeně), vymezeno mělkým žlabem, se nacházelo kostrové pohřebiště nejstarších obyvatel zaniklé středověké osady Rybník. Měřil a kreslil Vojtěch Kašpar a Jana Minarčíková. © Archaia Praha z. ú.

Takto vypadalo okolí rotundy sv. Longina po výstavbě předimenzovaného administrativního objektu, nesoucího název rotundy hrdě ve svém jméně (Longin Business Center). Foto Vojtěch Kašpar, 2000

Rozsáhlá plocha výzkumu před výstavbou administrativního centra přinesla ve svém středu nečekaný objev zaniklého rybníčku – přírodní tůň napájené vydatným přítokem z prostoru náměstí I. P. Pavlova. V pozadí rotunda sv. Longina, vlevo od ní chrám sv. Štěpána. Foto Vojtěch Kašpar, 1998

Celkový pohled na odkrytou tůň – rybníček s mladšími pozůstatky novověké klasicistní činžovní zástavby. Foto Vojtěch Kašpar, 1998

Z nároží Ječné a Štěpánské ulice pochází jeden z největších hromadných nálezů mincí románské Prahy. V roce 1930 se zde ve výkopu pro telefon našlo 539 českých denárů Vladislava I. a II., které byly ukryty do země někdy před rokem 1158.

kovanou superpozici zaniklých přístaveb rotundy od 13. století až po její zánikou raně barokní loď a velké množství kostrových hrobů datovatelných od 12. století až do období likvidace hřbitova na samotném konci 18. století. Výzkum rozsáhlé plochy východně od rotundy v místě Longin Business Center zachytil pokračování pohřebiště vymezeného symbolickým žlabem, ve kterém byla zřejmě osazena dřevěná palisáda.

To až tak velkým překvapením nebylo, tím naopak byla situace severně odtud, kde byla archeologickým výzkumem prozkoumána přírodní tůň napájená vydatným potokem směřujícím napříč zkoumanou plochou od křižovatky ulic Na Rybníčku a V Tűních směrem ke křižení Štěpánské a Žitné

ulice. Nepravdělný útvar tůňe o rozměrech přibližně 6 x 12 metrů byl vyplněný náplavovými vrstvami proloženými životními nečistotami s keramikou průběhu 12. a 13. století. Prostředkem tohoto rybníčku vedla v této době uměle vyhloubená přímá strouha s jímkou na jímání vody vedoucí směrem dolů k již zmíněné křižovatce Žitné a Štěpánské ulice. Strouha nejspíše zásobovala vodou vlastní středověkou osadu ležící o něco níže. Do rybníka taktéž ústila jedna menší a jedna větší vodoteč vedoucí z výše položeného rybníka doloženého geologicko-inženýrským průzkumem v čelní frontě ulice Na Rybníčku.

V okolí tůňe se nacházel výrobní metalurgický okrsek s pecemi. Průběh zaniklé vodoteče představoval symbolickou hranici mezi světem živých

a mrtvých. Jižně odtud na mírném návrší stála rotunda obklopená pohřebištěm. Severně směrem dolů k Václavskému náměstí stála vlastní osada osídlená minimálně v průběhu 11. až 13. století. To dokládají sídlištní objekty z Žitné ulice, nadzemní dřevěná stavba z 11. století ze Štěpánské ulice, depot téměř pěti set mincí z 12. století z křižovatky Štěpánské a Žitné ulice či zahroubený suterén domu z kamennou plentou ze 13. století ze Žitné ulice.

Osada zaniká v průběhu 13. století, nepochybně před výstavbou Nového Města pražského v polovině 14. století, kdy je zdejší prostor pojat do velkorysé koncepce budování města Karlem IV. Po roce 1348 vzniká mezi ulicemi Štěpánská, Žitná, Ječná a V Tűních rozsáhlý ohrazený komplexu okolo nově postaveného hlavního chrámu horního Nového Města - sv. Štěpána se třemi kaplemi, farou, školou, pohřebištěm a zvonicí situovanými v rozsáhlé farní zahradě. Nový gotický kostel nahradil již kapacitně nevyhovující farní kostelík – rotundu sv. Štěpána, převzal její zasvěcení a rotunda od té doby nese jméno sv. Longina.

Až ve třicátých letech 19. století dochází k protnutí farní zahrady novou komunikací (ulice Na Rybníčku), podél níž vzniká klasicistní zástavba, která byla stržena na přelomu sedmdesátých a osmdesátých let 20. století.

Mgr. Vojtěch Kašpar, Archaia Praha z. ú.

Výstava **kubistických interiérů** od Vlastislava Hofmana

V ikonickém pražském Domě U Černé Matky Boží probíhá výstava českého architekta, malíře, grafika, designéra, scénografa, ale především tvrdošíjného kubisty Vlastislava Hofmana s dvojitým podtitulem „Rytmus kompozice“ a „Interiér & design kubismu“.

Pohovka a židle pro režiséra Národního divadla Vojtu Nováka

Na výstavě zaujme soubor nábytku pro sochaře Josefa Mařatku.

tvorby, která spolu s díly jeho uměleckých soupeřů, zejména Pavla Janáka, Josefa Gočára a Josefa Chochola dala vzniknout světově jedinečnému fenoménu českého kubismu. Vystaveny jsou předměty ze sbírek Uměleckoprůmyslového muzea v Praze a ze soukromé sbírky

Komorní výstava soustředí nejvýraznější díla Hofmanovy působivé interiérové a designové

rodiny autora. Vlastislav Hofman se jedinečným způsobem projevil v širokém spektru oborů. Inspi-

Vlastislav Hofman, autoportrét z roku 1918, linoryt, papír

raci nacházel nejen v okruhu umělců sdružení Artěl a Skupiny výtvarných umělců, jichž byl členem, ale i v soudobém zahraničním umění. Na výstavě zaujme soubor nábytku pro sochaře Mařatku, který Hofman vystavil v roce 1912 a ukazuje jeho práci s hladkými plochami a geometrickým tvarem. Mimo velkých kusů interiérového vybavení zaujme především soubor váz, čajový servis a také série plechových předmětů s mosazným povrchem. Jedná se převážně o drobné dózy s kubistickými tvary, ale nechybí například ani, na tu dobu, oblíbený popelník. Výstava potrvá do 25. května 2025 a rozhodně stojí za vidění.

-Petmatz-

Zveme na **Novoměstskou radnici** v Praze

Začátkem ledna budete mít poslední možnost zhlédnout v Galerii v přízemí Novoměstské radnice unikátní výstavu, kterou připravila rodina známého českého výtvarníka, karikaturisty a ilustrátora Jaroslava Kerlese u příležitosti jeho nedožitých 85. narozenin.

Novoměstská radnice

Výstava představuje dílo populárního kreslíře ze zcela nové perspektivy. Poprvé zde budou vystavena dosud nikde nepublikovaná a nevystavovaná volná díla, která sám autor zařadil do kolekce s pracovním názvem Divadlo Svět – Theatrum Mundi.

Tato díla – jakési živé obrazy – divákům poodhalí, jak Jaroslav Kerles vnímal svět kolem nás. Svět plný legrace, krásy, ale také absurdity, grotesknosti a tajemného neznáma. Chybět nebudou ani autorovy oblíbené kreslené vtipy, pestrý výběr z knižních ilustrací a z tvorby pro děti. Tyto známěj-

Novoměstská radnice je jednou z nejkrásnějších pražských kulturních památek a nabízí bohatý kulturní program po celý rok.

Ilustrace Jaroslava Kerlese

ší kresby Divadlo Svět Jaroslava Kerlese ještě více rozehrají a připraví v předvánočním čase pohlázení pro duši i pro oko návštěvníkům všech generací, a to nejen těm, kteří Kerlesovu tvorbu dobře znají, ale i těm, kteří se s ní setkají poprvé. Jaroslav Kerles (1939–2014) byl dlouholetým spolupracovníkem humoristického časopisu Dikobraz a jihočeský patriot. Je autorem zhruba tisícovky kreslených vtipů, z nichž řada se stala součástí „zlatého fondu“ české karikatury. Ilustroval zároveň desítky knih pro děti i dospělé, vystavoval doma i v zahraničí. Výstava se koná do 5. ledna, kromě pondělků a státních svátků je otevřena denně 10–18 hodin.

Petra Baďurová

David Kašpar

Co dokáže kultura

Kultura není jen film, divadlo a výtvarné umění, ale i sousedské slavnosti, komunitní aktivity a oživení veřejného prostoru. Je součástí našich každodenních životů, prohlubuje náš vztah k místu, které máme rádi, buduje naši identitu. Motivuje nás k zájmu o veřejné dění, pomáhá rozvoji měst a obcí. Reprezentuje nás navenek, je podstatou naší lokální národní značky. Nedostává se jí však patřičné pozornosti. Kniha *Co dokáže kultura?* je výsledkem dlouholetého výzkumu Davida Kašpara, který působil jako nezávislý kulturní producent, ředitel příspěvkové organizace Praha 14 kulturní, organizátor festivalu o umění ve veřejném prostoru Street for Art, vysokoškolský pedagog na DAMU a v současnosti jako místostarosta městské části Praha 10. Nabízí české i zahraniční příklady dobré i špatné praxe, stejně jako vhled do kulturního plánování. Glosuje roli tradičních kulturních institucí v dnešní společnosti, význam kulturních průmyslů i ekonomický dopad kultury. Přináší přehled praktických nástrojů, jak skrze kulturu rozvíjet svoji čtvrť nebo město, které tak poslouží nejen kulturním organizátorům, zaměstnancům kulturních institucí, členům neziskových organizací, zástupcům místní samosprávy nebo organizátorům nejrůznějších sousedských slavností, ale i každému, kdo se zajímá o své okolí. Kultura totiž zlepšuje kvalitu života.

David Kašpar (1976) je kulturní manažer a komunální politik. Dlouhodobě se z různých pozic veřejného angažmá věnuje tématům revitalizace veřejného prostoru, komunitnímu oživení pražských periferií, kulturním projektům se sociálním přesahem, plánování a otázkám kreativního rozvoje města.

cena: 360 Kč

www.mezimesto.com

Michal Pribáň

Errol. Josefa Škvoreckého život první, 1924–1969

První díl životopisné monografie věnované jednomu z nejvýznamnějších českých prozaiků 20. století a exilovému nakladateli Josefu Škvoreckému. Málokdo zasáhl do vývoje české poválečné prózy tak významně jako Josef Škvorecký. Jeho románová prvotina *Zbabělci* vyvolala v roce 1959 ostře negativní reakce komunistických kritiků a brzy se ukázalo, že právě tato kniha zásadně a vlastně navždy změnila socialisticko-realistické pořádky v české literatuře.

cena: 599 Kč

www.hostbrno.cz

Laura Baldini

Katharine Hepburnová – Zářivá hvězda

Strhující román odhaluje dosud neznámou, fascinující tvář velké umělkyně. Katharine Hepburnová po prvních úspěších na divadle nezadržitelně stoupá k největší hollywoodské legendě všech dob. Za živou, veselou fasádou Kate se však skrývá hluboký smutek ženy, kterou téměř zničí dramatická láska k Spenceru Tracymu. Musí se proto nejdřív postavit stínům minulosti, aby konečně našla roli svého života.

cena: 429 Kč

www.luxor.cz

Scarlett Wilková

Když přišli psi

Mistrovský román z poválečných Beskyd. Některá tajemství by měla zůstat navždy skryta – je lepší nevědět, že hrdinové, kterým jsme vystavěli pomníky, ve skutečnosti mnoha lidem ublížili. Živa, Ludmila, Slávek, Ondráš i Karel mají co tajit. Ale kdo je může soudit, když prožili mládí v době, kdy se obyvatelé Beskyd báli partyzánů stejně jako německých vojáků? A lze rozpoznat dobro od zla, když máte nevratně zjizvenou duši? Hory na Valašsku dodnes skrývají příběhy velkých lásek a nenaplněných snů. Nadešel čas je vyprávět...

cena: 399 Kč

www.albatrosmedia.cz

Kamila Pálová

Gábinka a víla Jasenka

Příběhy ze Zeleného domu

Půvabná knížka pro děti od 4 do 8 let s ilustracemi Aleše Čumy. Čtyřletá Gábinka žije spolu se svými sourozenci, rodiči a prarodiči v Zeleném domě na okraji malého městečka. Ani přes idylické prostředí plné lásky nezůstává její dětský svět bez mráčku. Gábinka se občas dostává do situací, se kterými si sama neumí poradit. Ale jak nakonec vše zvládne? V takových chvílích jí naštěstí přilétá na pomoc víla Jasenka se svou kouzelnou knihou snů. Z obyčejné holčičky se tak během spánku stává princezna Gabriela I., což jí pomáhá poučit se z chyb a lépe chápat okolní svět.

cena: 298 Kč

www.jota.cz

pražská kultura před 67 lety

Přehled kulturních pořadů v Praze leden 1958

CO SE HRÁLO V DIVADLECH

Optimistická tragédie – V. Višněvskij | Národní divadlo

Mistři pěvci norimberští – R. Wagner | Národní divadlo

Dnes ještě zapadá slunce nad Atlantidou – V. Nezval, nár. umělec | Tylovo divadlo /dnes Stavovské divadlo/

Spartakus – A. Chačaturjan | Smetanovo divadlo /dnes Státní opera Praha/

Beg Bajazid – J. Cikker, laureát státní ceny | Smetanovo divadlo /dnes Státní opera Praha/

Eduard Haken, český operní pěvec

Vidění Simonky Machardové – B. Brecht | Ústřední divadlo Čs. armády /dnes Divadlo na Vinohradech/

Mariana Pinedová – F. García Lorca | Ústřední divadlo Čs. armády /dnes Divadlo na Vinohradech/

Zapadlí vlastenci – K. V. Rais | Realistické divadlo Zdeňka Nejedlého /dnes Švandovo divadlo/

Benátská vdovička – Carlo Goldoni | Městské divadlo komedie /dnes Divadlo komedie/

Vojín královny Madagaskaru – J. Tuwim | Městské divadlo Na Fidlovačce /dnes Divadlo Na Fidlovačce/

Děti kapitána Granta – J. Verne | Divadlo Jiřího Woltra /dnes Divadlo v Dlouhé/

Hurvínkova čarovná vlaštovka | Divadlo Spejbla a Hurvínka

HUDBA

André Navarra – koncert francouzského violoncellisty v cyklu Slavná světová díla. Klavír – Alfréd Holeček. Na pořadu: Bach, Beethoven, Schumann, Nin, Milhaud | Dům umělců /dnes Rudolfinum/

Zuzana Růžičková – cembalo, **Václav Žilka** – flétna. Večer J. S. Bacha a G. F. Händela v cyklu Slavná světová díla | Dům umělců /dnes Rudolfinum/

Zuzana Růžičková, česká klaviristka, 1960

Novoroční koncert Symfonického orchestru hl. m. Prahy FOK. Na pořadu: Čajkovskij: Pathetická symfonie, Bruch: Houslový koncert – sólista Břetislav Novotný, Dvořák: Karneval. Řídí zasl. umělec František Stupka | Smetanova síň, Obecní dům

Hudba z filmů Jiřího Fialy (Muzikantská Liduška, Babička, Jan Cimburaj aj. populární písně). Na housle hraje Karel Šroubek, Velký symfonický orchestr FISYO řídí autor | Smetanova síň, Obecní dům

Mimořádný koncert FOK. Na pořadu: Smetana: Česká píseň, Dvořák: Te Deum, Orff: Carmina burana, kantáta. Sólisté: Milada Šubrtová – soprán, Theodor Šrubař – baryton, Antonín Votava – tenor, všichni členové opery Národního divadla. Spoluúčinkují Český pěvecký sbor, sbormistr Jan Kühn, laureát st. ceny. Dirigent Dr. Václav Smetáček | Smetanova síň, Obecní dům

PRAŽSKÉ PLESY

III. reprezentační ples učitelů. Ústřední hudba ministerstva vnitra. Velký taneční orchestr Zd. Bartáka

se sólisty Y. Simonovou a St. Ježkem. Malý tan. orchestru L. Bezubky se sólisty H. Loubalovou a Rytm. skupina Motex – řídí K. Kesl | Obecní dům hl. m. Prahy

Večerní Prahou – Velký ples redakce, čtenářů a příznivců Večerní Prahy. Velký taneční orchestr Kulturního střediska řídí Zd. Barták, sólisté Y. Simonová a St. Ježek, 2 ryt. skupiny ZK Motex, řídí K. Kesl, spoluúčinkují přední pražští umělci, členové Národního divadla a jiných divadel. Uvádí Boh. Bezouška | Obecní dům hl. m. Prahy

Večerní Praha, 1. vydání, 1955

FILMOVÉ PREMIÉRY

Poslušně hlásím. Český barevný film. Pokračování Osudů dobrého vojáka Švejka.

Rudolf Hrušínský ve filmu *Poslušně hlásím*, 1957

Novoroční oběť. Čínský film – Lu Sün: ... Abychom usilovali o to, aby štěstí bylo pro nás všechny...

Krvavé Vánoce. Řecký filmový příběh, věnovaný památce hrdinů, kteří padli za osvobození Řecka.

Lissy. Poutavý německý film podle stejnojmenného románu F. C. Weiskopfa.

Neobyčejné léto. Sovětské filmové drama podle stejnojmenného románu K. Fedina.

Martinovo dobrodružství, Světapán, Odjezd v 19 hodin, Čáp, Zimní prázdniny a Plitvická jezera. Pásmo krátkých filmů pro mládež.

Richard III. Anglický barevný širokoúhlý film podle dramatu W. Shakespeara, ve filmové zpracování Laurence Oliviera.

Bomba. Český film o skutečné události našich dnů.

Calabuch – italsko-španělský vtipný příběh o záhadném zmizení atomového vědce.

Zenica. Jugoslávský film. Drama o úsilí, změnit sen ve skutečnost.

Stín a světlo. Francouzský dramatický film o konfliktu dvou sester.

Počestná děvka. Francouzský filmový dramatický příběh z jihoamerického města.

Fidelio. Rakouský filmový přepis světoznámé opery Ludwiga van Beethovena.

VÝSTAVY

Výstava obrazů Otty Janečka | Výstavní síň Československého spisovatele, Národní tř.

Jiří Šlitř, kresby z let 1955–57 | Výstavní síň Fronta, Spálená ul.

Výstava obrazů Rudolfa Kremlíčky | Mánes, Gottwaldovo nábř.

Leningrad – výstava o životě a výstavbě města. Pořádá Svaz architektů ČSR | Jízdárna Pražského hradu

ZÁBAVA

Šest hodin tanec – pravidelný taneční pořad Parku kultury a oddechu Julia Fučíka uvádíme každou neděli v Levém křídle Sjezdového paláce. Hraje velký jazzový orchestr PKO JF, řídí Jiří Pocházka, zpívá Jiří Popper. V programu pořadu jsou společenské soutěže o ceny. Uvádí Antonín Bernhardt.

Estrádní a varietní pořady – účinkují známí divadelní a estrádní umělci, hrají populární pražské orchestry a rytmické skupiny. Uvádí Park kultury a oddechu Julia Fučíka pravidelně každou neděli v Pravém křídle Sjezdového paláce.

Kabaret U Tomáše, Letenská ul., Praha 1 uvádí denně rozmarnou parodii Vladimíra Straky s hudbou Jar. Maliny **Pan Viktorin usnul.** Režie: zasloužilý umělec Oldřich Nový j. h., hlavní roli střídavě hrají: Hana Vítová a Boleslava Svobodová. V titulní roli: Fr. Hanzlík. Dále hrají: Ela Šilarová, Slávka Felsová, František Anelt, Robert Morávek, Sláva Mann a František Posner.

Navštivte International hotel. Francouzská restaurace, kavárna, zimní zahrada, bar s hudbou a tancem. Praha 6 – Dejvice.

Vydal Městský dům osvěty ÚNV hl. m. Prahy. Redakce a administrace v Praze 1, U Obecního domu 2. Vedoucí redakce s. V. Dobrý. Vytiskly Středočeské tiskárny, závod 04. Cena 2 Kčs.

ohlédnutí

Fotograf severních Čech

Český fotograf Ibra Ibrahimovič se narodil 2. prosince 1967 v Mostě, jméno zdědil po svém otci, Albánci. Jeho doménou se stala fotografická dokumentace života a proměn krajiny v severních Čechách.

Vystudoval Střední průmyslovou školu strojní v Mostě a pracoval jako technolog v chemické továrně v Záluží u Litvínova. Amatérsky začal fotografovat v roce 1986, od roku 1991 se specializuje jako fotograf na volné noze. Na počátku kariéry se specializoval na černobílou dokumentární fotografii, rozvíjel svoji odbornost a začal také fotografovat digitálně. Spolupracoval se Zeleným domem v Litvínově na projektu *Střepy severních Čech*, ve kterém zachytil osud svého rodiště. Dále fotil život místních romských obyvatel, sídliště Chanov nebo osud vily Libuše v Janově. Mezi jeho nejznámější a mezinárodně uznávané fotografické seriály patří snímky o bourání severočeské obce Libkovic nebo příběh sedláka Rajtera, za který získal cenu Czech Press Photo 2003. Živil se také jako fotograf reklamních snímků, architektury a portrétů, spolupracoval s nevládními organizacemi v oblasti kultury a životního prostředí. Publikoval i v zahraničních časopisech. Své celoživotní dílo věnoval proměňám a zásadním okamžikům severočeského regionu, jeho fotografie mají silný sociální a lidský rozměr. Ibra Ibrahimovič zemřel 7. 12. 2024 ve věku 57 let.

Alice Braborcová

Křest knížat (1180 let)

Byla to určitě důležitá událost. Moc ověřených informací o tom ale nemáme. Došlo k ní pravděpodobně v bavorském Řezně v lednu 845.

Křest Bořivoje I.

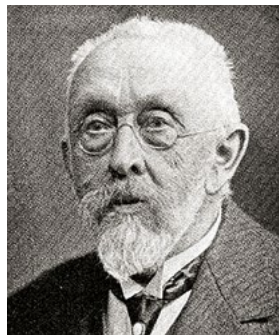
Řezno spadalo tehdy do Východofranské říše, která byla jednou částí bývalé a rozpadlé velké Franské říše. Východofranská říše zůstala jednomu ze tří bratří po Karlu Velikém, Ludvíku II. Němcovi. Křtu se účastnilo čtrnáct českých knížat, kteří jej podstoupili zřejmě dobrovolně. Jejich rozhodnutí mohla ale urychlit porážka slovanského kmene Obodritů o rok dříve. Křest proběhl úspěšně, ale v průběhu času politika Ludvíka Němce česká knížata od křesťanství odvracela. Jediným strohým zdrojem o výše uvedené události jsou Fuldské anály.

-babok-

Všestranný Jan Hellich (175 let)

Lidé jsou stejně zvláštní. Někteří se proslaví jako úzcí specialisté a jiní jsou naopak široce rozkročení napříč obory. K těm druhým patřil Jan Hellich, farmakolog, přírodovědec, archeolog, vlastivědný pracovník a starosta.

Narodil se 19. ledna 1850 v Poděbradech, 1871 dokončil studia farmacie na pražské univerzitě a mohl se věnovat rodinné lékárně v Poděbradech, kterou převzal po smrti otce roku 1874. Jenže kromě míchání preparátů se věnoval s velkým nasazením i dalším zájmům. Protože miloval od dětství přírodu, vytvářel herbář z vlastních i dodaných rostlin

Jan Hellich

Poděbrady, dům č. p. 33/I v přízemí upravený roku 1867 na lékárnu

z okolí i z ciziny, sbírku zkamenělin a minerálů, exempláře brouků a jiného hmyzu. Kromě toho se od roku 1889 podílel na archeologickém výzkumu Poděbradska a publikoval v odborných časopisech. Byl zároveň velmi aktivní v místním společenském životě. Stál v čele výboru Občanské záložny, představenstva měšťanského pivovaru, působil v poděbradských spolicích, od roku 1877 byl členem obecního zastupitelstva a městské rady a v letech 1883–1896 působil jako starosta. V roce 1902 založil poděbradské muzeum a vložil do něj svoje bohaté sběratelské kolekce, které průběžně obohacoval. Jeho činnost v oblasti muzejnictví vyvrcholila po válce v roce 1919 založením Svazu českých muzeí, jehož se stal předsedou. Už v roce 1903 ho město Poděbrady za zásluhy jmenovalo čestným občanem, čestné členství mu udělila v průběhu let řada místních spolků. Mag. Ph. Jan Nepomuk Emanuel Hellich zemřel 30. 9. 1931 v Poděbradech.

-liban-

Železná koruna (675 let)

Karel IV. chtěl císařskou korunu, ale papež Klement VI. byl proti. Nový papež Inocenc VI. také váhal.

Karel IV. a Anna Svidnická vjíždějí do Říma 1355, Adolf Liebscher, asi 1903

Na den sv. Václava roku 1354 se Karel vydal z Horní Falce do Itálie. V chrámu sv. Ambrože v Miláně přijal 6. ledna 1355 železnou lombardskou korunu. Být lombardským či italským králem byla podmínka císařské korunovace od dob Karla Velikého. Říšské a české oddíly s královnou Annou Svidnickou a arcibiskupem Arnoštem z Pardubic se setkaly s Karlem v Pise v únoru 1355. Před branami Říma Karel stanul s 4000 rytíři 2. 4. 1355 a císařská korunovace se konala 5. dubna.

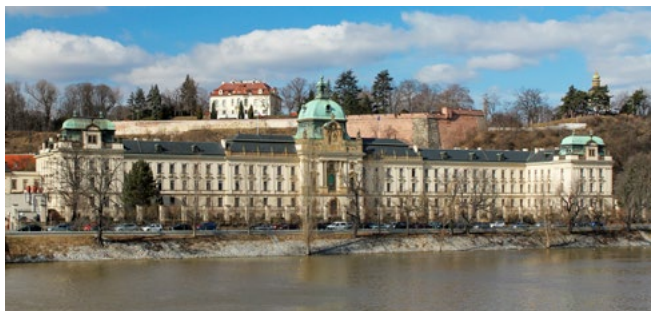
Antonín Fridrich

Tvůrce velkolepých pražských staveb (170 let)

Český stavitel, architekt a politik Quido Bělský se narodil 5. ledna 1855 v Praze. Byl jedním ze tří synů architekta a stavitele Jana Bělského a jeho ženy Aloisie. Strýcem Quida byl pražský purkmistr Václav Bělský.

Portrét Quida Bělského od Ignaze Eignera, 1891

Strakova akademie, výstavba 1893–1896

Po absolvování gymnázia vystudoval pozemní stavitelství na pražské technice a architekturu na Akademii výtvarných umění ve Vídni. Po otci převzal stavební podnikatelství, které provedlo řadu velkých staveb v Praze. V Bělského projekční kanceláři pracovali významní architekti a konstruktéři. K těm nejdůležitějším realizacím patří Strakova akademie od architekta Václava Rozšlapila, Grand hotel Evropa od architektů Bedřicha Bendelmayera, Aloise Dryáka, Bohumila Hübschmanna a Jana Letzela, Lapidárium v areálu Jubilejní zemské výstavy v Praze od architekta Antonína Wiehla nebo čistírna

odpadních vod v Bubenci, kterou vyprojektoval stavební inženýr William Lindley. Quido Bělský se angažoval i politicky a řadu let zastával funkci předsedy Jednoty stavitelů. Působil v komisi pro soupis památek Prahy od jejího vzniku v roce 1883 a jako její člen spoluvytvářel první systém památkové péče v Čechách. S manželkou Annou, rozenou Novákovou, se oženil v listopadu 1890 a měli spolu tři syny a dceru. Quido Bělský zemřel 20. 8. 1909 ve svém letním sídle v Domousnicích poblíž Sobotky.

-Petmatz-

Tvůrce stovek portrétů (165 let)

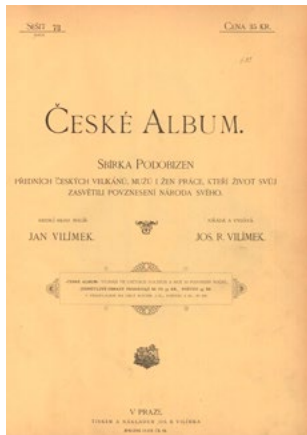
Český ilustrátor a akademický malíř Jan Augustin Vilímek vytvořil nepřekonatelnou galerii portrétů českých i zahraničních osobností, ze které se čerpá dodnes. Paradoxně sám sebe ale nikdy nenamaloval.

Jan Vilímek, 1903

Narodil se na Nový rok 1. 1. 1860 v Žamberku. Otec Jan Josef, mlynář a hostinský, pocházel z Koldína u Chocně a matka Josefa, roz. Suchánková, z Vamberka. Po smrti

otce (1878) se rodina přestěhovala do Prahy. Jan vystudoval pražskou malířskou akademii a svou tvorbu zaměřil na portréty významných osobností. Vytvořil fascinující sérii s charakteristickým uměleckým rukopisem. Portréty publikoval v Humoristických listech a časopise Světobzor. Knižně je vydal jeho strýc Josef Richard Vilímek starší pod názvem České album. Působil také ve Vídni, kde portrétoval osobnosti

České album, sbírka podobizen předních českých velikánů

Jan Neruda, kresba J. Vilímek

z divadelního prostředí a za 1. světové války rakouské a německé vojevůdce. Jeho strýc a bratranec stejného jména Josef Richard Vilímek byli zakladatelé a majitelé známého pražského vydavatelství J. R. Vilímek. Jan Augustin se v roce 1896 oženil s Albertinou, dcerou Wilhelma Weisera, chalupníka z Heřminov. Zemřel 15. 4. 1938 ve Vídni.

-alba-

Zakladatel Průhonického parku (165 let)

Český šlechtic, právník, dendrolog a politik Arnošt Emanuel Silva-Tarouca se narodil 3. ledna 1860 v Čechách pod Kosířem do vlivné portugalské šlechtické rodiny. Byl třetím dítětem vysokého státního úředníka Augusta Alexandra Silva-Taroucy a jeho první manželky Isabely Stolberg-Stolberg.

Po předčasné smrti otce se stal jeho poručíkem moravský šlechtic a politik Egbert Belcredi. Arnošt studoval práva na univerzitě ve Vídni a Karlo-Ferdinandovu univerzitu v Praze. Vzděláním byl právník, ale jeho soukromý zájem směřoval k přírodě a krajině, dendrologii a botanice. Dlouhodobě byl aktivní i v politice. V roce 1885 se oženil s Marií Antonii hraběnkou z Nostitz-Rienecku, pravděpodobně nejbohatší nevěstou v Čechách. Marie vlastnila kromě dolů ještě 13 statků (např. Žernoseky, Řehlovice, Vrchnice), z nichž Průhonice byly největší, ale 33 let neobydlené. Hrabě Silva-Tarouca byl tvůrcem dnešní podoby zámku i parku. Na podobě parku spolupracoval se zahradním architektem F. Thomayerem, který mu pomohl s úpravou asymetrické plochy před zámkem. Pro hospodářské potřeby, způsobené první pozemkovou reformou, byl však nucen park a celé panství prodat v roce

1927 československému státu. Zemřel náhle 18. 8. 1936 na návštěvě u své dcery Anny, provdané hraběnky Neippergové, na zámku Schwaigern ve Württembersku, kde byl také pochován.

-Petmatz-

Arnošt Emanuel Silva-Tarouca, čestný předseda Národopisné výstavy v Praze, 1895

Průhonický zámek a park

Na Františku (405 let)

Klášter milosrdných bratří Na Františku s kostelem svatých Šimona a Judy je někdejší konvent řádu milosrdných bratří na Starém Městě pražském. Ti ho získali v roce 1620 jako dar od císaře Ferdinanda II.

Část kláštera s kostelem sv. Šimona a Judy, 1958

V místech dnešního kláštera je doložena existence špitálu pro nemajetné s kaplí sv. Šimona a Judy, jenž byl založen zřejmě v polovině 14. století Bohuslavem z Olbramovic. Stavbu dokončil někdy před rokem 1364 Arnošt z Pardubic. Tak začala tradice charitativních zařízení na nábřeží Starého Města, která pokračuje až do dnešní doby. Během 16. století původní špitál zanikl. Staveniště zakoupil Václav Vilém z Roupova (1615), protihabsburský radikál, přední vůdce českého stavovského povstání 1618–1620 a prezident stavovského direktoria. Později byl Ferdinandem II. odsouzen ke ztrátě hrdla v nepřítomnosti. Vystavěl tu kostel českých bratří vysvěcený v červnu 1620. Po Bílé hoře 8. 11. 1620 byl areál konfiskován a císař ho daroval milosrdným bratřím. V druhé polovině

Bývalé Janské náměstí s kostelem svatého Šimona a Judy

17. století byl konvent rozšiřován, započala stavba nemocnice, lékárny a hřbitova. Vznikl nový kostel – goticko-renesanční jednodlný chrám. Velká barokní přestavba areálu proběhla v prvních 30 letech 18. století. Byla postavena nová nemocnice (1923–1927) dle návrhu V. Kvasničky a J. Mayera. V evropském regionu bychom těžko hledali zařízení, v jehož prostorách je poskytována lékařská péče nepřetržitě od 14. století.

-aba-

Historia magistra vitae

1. 1. 1870 (155 let)

Vznikl **dopravní podnik Karlínské podniknutí omnibusů**, který až do roku 1879 provozoval dopravu na dvou linkách, z Karlína na Malou Stranu a z Karlína ke Smíchovskému nádraží. Na stejných dvou trasách působila v letech 1872–1883 konkurenční První pražská společnost pro omnibusy.

1. 1. 1900 (125 let)

Začala platit **korunová měna**, která se stala jedinou zákonnou zemskou měnou. Poměr staré zlatky k nové koruně byl stanoven 1 ku 2. Jedna koruna se dělila na 100 haléřů. Staré zlatkové peníze byly postupně staženy. Korunové bankovky přišly do oběhu po roce 1900.

1. 1. 1915 (110 let)

Student medicíny **Jan Opletal** se narodil 1. 1. 1915 ve Lhotě nad Moravou († 11. 11. 1939). Byl smrtelně zraněn při protinacistické demonstraci 28. 10. 1939. Jeho pohřbu se 15. 11. 1939 zúčastnily tisíce studentů a jejich setkání přerostlo v další protinacistickou demonstraci.

3. 1. 1545 (480 let)

Osobní lékař císaře Rudolfa II. **Adam Huber z Riesenpachu** se narodil 3. 1. 1545 ve Velkém Meziříčí († 23. 6. 1613). Spolu s Danielem Adamem z Veleslavína přeložil a 1596 vydal Mattioliho herbář. Oproti prvnímu překladu Tadeáše Hájka z Hájku jej doplnil o další rostliny.

4. 1. 1900 (125 let)

V Praze vznikl **Pražský automobilový klub**. Byl založen za účelem propagace automobilismu v Českých zemích, což bylo tehdy novinkou a zájmovou oblastí pro nadšence do techniky a dopravy. Věnoval se podpoře motorismu a organizaci motoristických aktivit v Praze a okolí.

Don Carlos el Bohemo (165 let)

Český malíř, restaurátor a znalec starého umění **Karel Svoboda-Škréta** se narodil 28. ledna 1860 v Ohrazenicích u Semil. Pocházel z učitelské rodiny a proslavil se u španělského dvora.

Busta Karla Svobody-Škréty, Emanuel Kodet, Městský hřbitov v Turnově

Studia absolvoval na Akademii výtvarných umění v Praze, soukromě u Václava Brožíka, své znalosti si dále rozšířil v Mnichově a Paříži. Kolem roku 1880 žil v Kralupech nad Vltavou, kde portrétoval

rodinu malíře Karse. V roce 1897 byl jako znalec starých technik a mistrů

Karel Svoboda-Škréta, Sedící dáma, před 1930

pověřen císařem Františkem Josefem I., aby vytvořil kopii z originálů uložených v Madridu pro Vídeň. Tam si získal dobré jméno u královny regentky Marie Kristiny Rakouské jako znalec a restaurátor španělského umění. Nakonec zde zůstal celkem 15 let. Kromě práce na kopiích také portrétoval. Mezi jeho přátele patřil i malíř Vojtěch Hynais. Přeložil knihu Historie malířství v Itálii od Stendhala. Po návratu do Prahy v roce 1912 se mu nepodařilo navázat na své úspěchy a potýkal se s existenčními problémy. Podporoval ho jeho přítel sochař Emanuel Kodet, který mu posmrtně vytvořil bustu na jeho hrob. V roce 1935 získal místo profesora na pražské Akademii výtvarných umění. Zemřel 13. 1. 1940 v Praze ve věku 79 let a byl pochován v Turnově.

Marie Petrušková

Mistr, co maloval za babku (160 let)

Věnceslav Černý, rodák ze Starých Benátek (Benátky n. Jizerou), byl český malíř a ilustrátor. Narodil se 27. ledna 1865 jako syn sládky, ale když otec při požáru přišel o majetek, často se stěhovali. Nakonec rodina zakotvila v Praze, kde otec pracoval ve smíchovském pivovaru.

Černý tu vychodil nižší gymnázium a po kvartě (1882) byl přijat na pražskou Akademii výtvarných umění, kde byl po dva roky žákem prof. Čermáka a Lhoty a spolužákem Marolda a Úprky. Poté pokračoval na vídeňské Akademii (1885) u prof. Gripenkerla. Do Prahy se

vrátil roku 1887 pln ideálů a s malíři Alšem, Boháčem, Hilšerem a dalšími spoluzaložil spolek Mánes (1888). Téměř výhradně se věnoval ilustraci časopisecké (Šimáčekův „Světozor“, Ottova „Zlatá Praha“, Zábavné listy, Květy a Ruch) a knižní (Jirásek, May, Sienkiewicz, Verne). Ilustroval pro nakladatelství Vilímkovo, Kvasnička a Hampl, Alois Hynek, Toužimský a Moravec, Josef R. Vilímek, Beaufort. Byl vyhledávaným ilustrátorem, leč bídně placeným. Oženil se s Marií Jechovou, se kterou měl děti Aleše a Květuši. Střídavě žil v Praze a mimo ni, až roku 1903

opustil Prahu a pobýval v lázních Železnice u Jičína a v Mladé Boleslavi. Zemřel 15. 4. 1936 v mladoboleslavské nemocnici. Pohřben byl v Železnici, kde má pamětní desku na domě, ve kterém žil.

Alois Rula

1785 (240 let)
Magdalena Dobromila Rettigová
* 31. 1. 1785
† 5. 8. 1845
česká buditelka, spisovatelka, básnířka, autorka kuchařek

1825 (200 let)
Ignác Leopold Kober
* 6. 1. 1825
† 26. 5. 1866
český nakladatel, tiskař a knihkupec

1850 (175 let)
Ladislav Stroupežnický
* 6. 1. 1850
† 11. 8. 1892
český spisovatel, dramatik a dramaturg ND

Muž mnoha talentů (150 let)

Český malíř a operní pěvec **Bedřich Stanislav Eduard Plaške (Plaschke)** se narodil 7. ledna 1875 v Jaroměři. Rodiče byli **Bedřich a Marie, roz. Langová, původem z Jičína.**

Nejdříve studoval malířství, ale nakonec ho zlákal operní zpěv. Při studiu na Akademii výtvarných umění v Praze u prof. Julia Mařáka se právě na jeho doporučení zapsal na Konzervatoř Praha, kde vystudoval operní zpěv a skladbu. Poté byl v letech 1900–1906 angažován jako komorní pěvec drážďanské opery, kde vystupoval pod jménem Friedrich Plaschke. Ve svých stěžejních wagnerovských rolích hostoval v Bayreuthu, Plzni, Novém německém divadle v Praze a brněnském divadle. V roce 1925 byl jmenován čestným členem Národního divadla v Praze a v letech 1936–1938 působil ve funkci náměstka šéfa opery Václava Talicha. Roku 1938 odešel na vlastní žádost na odpočinek. Malířství se věnoval intenzivněji jen do roku 1900, některé z jeho

Bedřich Plaške, SOP

obrazů byly vystaveny v roce 1929 na výstavě Julius Mařák a jeho škola. Do vývoje naší krajinomalby se výrazně nezapsal. Platil za vzdělaného člověka a jeho jméno jako dlouholetého operního zpěváka zůstává v saské metropoli zvěčněně natrvalo. Zajímavostí je, že

Bedřich Plaške, Údolí Lienzské, 1905

podle zápisu z matriky byl ve 34 letech (1909) adoptován uherským státním příslušníkem Gustavem Backem. Bedřich Plaške zemřel téměř zapomenut 4. 2. 1952 v Praze a pochován byl na hřbitově Malvazinky.

-mp-

Secese, moderna, kubismus, funkcionalismus (145 let)

Český architekt, návrhář a pedagog **Otakar Novotný** se narodil 11. ledna 1880 v Benešově. Po studiu na **Stavební průmyslové škole se mu splnil sen, když nastoupil na UMPRUM a studoval u Jana Kotěry.**

Otakar Novotný, před rokem 1925

Budova Spolku výtvarných umělců Mánes, výstavba 1927–1930

Kotěrovské pojetí moderní architektury bylo pro Novotného určující, takže po absolutoriu k němu do ateliéru nastoupil jako zaměstnanec. Pedagogicky působil téměř nepřetržitě. V roce 1907 se oženil s Helenou Šolcovou, téhož roku se jim narodil syn Jiří. Po

Kotěrově smrti v roce 1923 krátce převzal jeho speciální školu architektury na Akademii. Stal se klíčovou postavou moderní architektury. Začínal secesními stavbami, potom přešel k architektonické moderně a taky projektoval ve stylu kubismu, art deco a nakonec skončil

jako funkcionalistický architekt. Specifikem, které prochází celou tvorbou Novotného, jsou stavby z rezného zdiva, kterým přišel na chuť při svých cestách do Holandska. Nejslavnější z této éry je Štencův dům v pražské ulici Salvátorská. Dalším významným dílem jsou takzvané Učitelé domy v Praze, které byly postaveny ve stylu kubismu. Asi nejslavnější stavbou v celé Novotného architektonické tvorbě je funkcionalistický Mánes. Budova Spolku výtvarných umělců je vlastně mostem mezi Masarykovým nábřežím a Slovanským ostrovem. Mánes sice není jediná Novotného funkcionalistická stavba, ale nad ostatní ční. Tento významný architekt zemřel dne 4. 4. 1959 v Praze a byl pohřben na Vinohradském hřbitově.

-Petmatz-

1875
(150 let)
Terezie Brzková
* 11. 1. 1875
† 19. 11. 1966
česká herečka,
první filmová
Babička, (1940)

1890
(135 let)
Karel Antonín Čapek
* 9. 1. 1890
† 25. 12. 1938
český spisovatel,
novinář, dramatik,
překladatel

1890
(135 let)
Jarmila Kurandová
* 30. 1. 1890
† 6. 12. 1978
česká herečka,
pedagožka, druhá
filmová Babička
(1971)

Historia magistra vitae

8. 1. 1370 (655 let)

Karel IV. vydává **nařízení omezující dovoz cizích vín** do Prahy, aby podpořil vlastníky českých vinic. 9. 1 vydává zákaz dovozu cizích vín v období od sv. Havla do sv. Jiří. V této době se smí šenkovat jen české víno. To vedlo k přesvědčení, že česká vína se mohou pít jen mladá.

8. 1. 1920 (105 let)

Byla **založena Církev československá**, která byla v roce 1971 přejmenována na Církev československou husitskou. Jde původně o specificky českou národní církev, jejíž působení je omezeno prakticky na dnešní ČR a SR. Jejím zakladatelem a prvním patriarchou byl doktor Karel Farský.

9. 1. 1520 (505 let)

Zemský sněm oficiálně **povolil Šlikům ražbu jáchymovského tolaru**. Jeho ražba byla zahájena již před královským povolením v roce 1519. Zorganizovali ji bratři Šlikové, kteří vlastnili horní pozemky v okolí Jáchymova a kontrolovali těžbu stříbra. Vzorem jim byla saská mince.

11. 1. 1510 (515 let)

„Král **Vladislav II. vydal** na hradě pražském **dva majestáty**; první z nich se týkal nedělitelnosti země koruny svatováclavské... druhý pak dědických nároků dítek Vladislavových obojího pohlaví.“ (Kalendář historický národa českého, Daniel Adam z Veleslavína, str. 40)

13. 1. 1900 (125 let)

V boji proti českému nacionalismu císař František Josef I. vyhláší **němčinu** jako oficiální **řeč Rakousko-Uherska**. Německý jazyk byl již od tereziánských a josefínských reforem prakticky užívaným jednotným úředním jazykem, ačkoliv v monarchii byla většina Slovanů.

Historia magistra vitae

15. 1. 1825 (200 let)

Americký hudebník a impresárió českého původu **Maurice Strakosch** se narodil 15. 1. 1825 v Židlochovicích († 9. 10. 1887). V roce 1886 vydal své paměti s názvem „Souvenirs d'un impresario“. V Paříži rok nato zemřel. Impresárió je dřívější označení pro divadelního producenta.

18. 1. 1925 (100 let)

Lidové noviny **začaly pravidelně otiskovat křížovky**. Lidovky stály tehdy na samém počátku masového rozšíření křížovek, neboť vydávaly v našich končinách tehdy nevídané luštění, takzvané americké křížovky s očíslovanými poli, a to pod názvem criss-cross puzzle.

23. 1. 1890 (135 let)

Byla založena **Česká akademie věd a umění**. Od roku 1953 byla nahrazena Československou akademií věd, dnešní Akademií věd ČR. Byla založena pro podporu věd a umění se sídlem v nově postavené budově Národního muzea v Praze. Jejím prvním prezidentem byl stavitel a mecenáš Josef Hlávka.

24. 1. 1890 (135 let)

Herec a divadelní režisér **Karel Kalista** se narodil 24. 1. 1890 v Praze († 13. 9. 1954). Jako režisér působil nejprve v Divadle Pavla Švandý na Smíchově, později ve 40. letech 20. století v Jihočeském divadle v Českých Budějovicích. Jeho dcera Jana se vdala za Ilju Prachaře.

25. 1. 1525 (500 let)

Ve snaze zabránit pronikání reformace církve z Německa do českých zemí vrátil král Ludvík Jagellonský **úřad nejvyššího purkrabího** českému katolickému šlechtici **Zdeňkovi Lvu z Rožmitálu** (1470–1535). Proslul jako dvořan a diplomat králů Jiřího z Poděbrad a Vladislava Jagellonského.

Generál i spisovatel (135 let)

Do rodiny královéhradeckého obuvníka Václava Medka a jeho manželky Marie se 8. ledna 1890 narodil syn Rudolf, pozdější brigádní generál a spisovatel. Po studiu na učitelském ústav v Hradci Králové učil na školách v okolí (1909–1914).

Povolávací rozkaz dostal roku 1914, absolvoval důstojnický kurz a byl nasazen na ruské frontě. O Vánocích 1915 přešel k Rusům. Vstoupil do československých legií, bojoval u Zborova, v Rusku doprovázel T. G. Masaryka, byl redaktorem časopisu Československý voják (1917–1918) a s legiemi prošel Sibiří. Po návratu do vlasti byl v letech 1920–1929 ředitelem Památníku odboje, v letech 1929–1939 po jeho sloučení s dalšími institucemi do Památníku národního osvobození se stal jeho ředitelem. S ženou Evou, dcerou malíře

Brigádní generál Rudolf Medek

Hrob gen. Rudolfa Medka na Olšanských hřbitovech

Antonína Slavička, měli dva syny. Novináře Ivana (1925–2010) a malíře Mikuláše (1926–1974). Dcera Eva (1921–1924) zemřela ve třech letech. V dubnu 1931 byl povýšen na brigádního generála.

Antoniína Slavička, měli dva syny. Novináře Ivana (1925–2010) a malíře Mikuláše (1926–1974). Dcera Eva (1921–1924) zemřela ve třech letech. V dubnu 1931 byl povýšen na brigádního generála.

V době tzv. insigniády v listopadu 1934 se stal českých studentů. Na pohřbu Karla Hynka Máchy na Vyšehradě 6. 5. 1939 vystoupil s hlavním, silně vlastenecky laděným projevem. Po 15. březnu 1939, v době okupace německými nacisty, se jeho legionářská díla ocitla na seznamu nevhodné a nežádoucí literatury. Stejně jako díla K. Čapka, V. Dyka, K. H. Borovského či V. Nezvala. Rudolf Medek zemřel 22. 8. 1940 a byl pohřben na Olšanských hřbitovech.

M. Foltýn

Průkopnický fotoreportér (125 let)

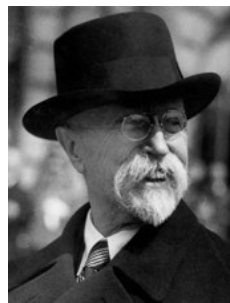
Český fotograf Karel Hájek je považován za zakladatele moderního českého fotožurnalistu. Narodil se 22. ledna 1900 v Lásenici. Matka Kateřina, roz. Beránková, byla výbornou kuchařkou a otec Ondřej vedl hostinec a poštovnu.

Karel Hájek, foto Marco

Karel Hájek, Tanečnice, 1938

Hájek, T. G. Masaryk, 1933

Karel se nejprve vyučil kovářem, hned poté v roce 1914 narukoval na vojnu a sloužil jako c. a k. rakouský voják v Českých Budějovicích, ve Vídni a v jižním Tyrolsku. Z fronty se vrátil tři dny před vyhlášením první republiky. V památný den 28. 10. 1918 odjel do Prahy, kde už zůstal. Pracoval jako kovodělník

a tramvaják. V roce 1920 začal fotografovat a portrétovat své přátele a rodinu. Zaznamenával dění v pražských ulicích, jeho fotky Emy Destinové (mimochoodem rodinné přítelkyně) vyšly v časopise Pestrý týden. Následovaly další fotografické úspěchy, získal novinářský průkaz. V roce 1932 uzavřel výhradní smlouvu

s nakladatelstvím Melantrich, přesto publikoval v řadě československých i světových časopisů. Fotografoval prezidenty Masaryka, Háchu, Beneše nebo významné společenské a sportovní události. V letech 1937–1939 pracoval pro prestižní americký časopis Life. V roce 1945 časopis Pestrý týden změnil jméno na Svět v obrazech – tam Hájek pracoval až do roku 1963, kdy odešel do penze. Po roce 1950 mu StB zabavila archiv negativů, který mu byl částečně vrácen v 60. letech. Karel Hájek byl dvakrát ženatý. První ženou mu byla Vlasta Havlíčková, s níž měl syna Miloše, jeho druhou ženou byla Jaroslava Procházková, členka opery Národního divadla v Praze. Karel Hájek zemřel 31. 3. 1978 v Praze.

Alice Braborcová

1895
(130 let)
Karel Kutlvař
* 27. 1. 1895
† 2. 10. 1961
český legionář a generál, velitel Pražského povstání

1910
(115 let)
Elmar Klos
* 26. 1. 1910
† 19. 7. 1993
český filmový režisér, scenárista, pedagog

1910
(115 let)
Adina Mandlová
* 28. 1. 1910
† 16. 6. 1991
česká herečka, hvězda stříbrného plátna

Vitka (110 let)

Česká hudební skladatelka a dirigentka Vítězslava Kaprálová dokázala svůj nedlouhý život prožít naplno. Složila více než 40 skladeb, vdala se a mezi její blízké přátele patřil skladatel Bohuslav Martinů.

Narodila se 24. ledna 1915 v Brně. Otec byl hudební skladatel a profesor skladby Václav Kaprál, matka Viktorie byla učitelka zpěvu. Talent temperamentní a ctížádostivé dívky se projevil již v dětství. V devíti letech napsala svoje první dílo. V 15 letech začala studovat na brněnské konzervatoři skladbu a dirigování.

Vítězslava Kaprálová, 1935

V roce 1935 absolvovala Klavírním koncertem d moll, jehož provedení i sama dirigovala. Ve studiích pokračovala na pražské konzervatoři. Graduovala svou nejnámější orchestrální skladbou Vojenská symfonieta, kterou provedla

v roce 1937 v Praze s Českou filharmonií. Poté odjela na studia do Paříže. Symfonietu dirigovala i v Londýně (1938) s BBC Orchestra. Krátce se vrátila do rodného Brna, ale v roce 1939 odjela zpět do Paříže, kde zůstala až do své předčasné smrti. Poznala tu Jiřího Muchu, syna malíře Alfonse Muchy, za kterého

se v dubnu 1940 provdala. Za celé dva měsíce, 16. 6. 1940, Vítězslava předčasně umírá na tuberkulózu. Dodnes však patří k nejhranějším českým skladatelkám, a to nejen doma, ale zvláště v zahraničí. O její hudební odkaz pečuje

Václav Kaprál, Vítězslava Kaprálová a Bohuslav Martinů

od roku 1998 kanadská hudební společnost The Kapralova Society. Vítězslava zemřela ve francouzském Montpellier, ale pohřbena byla na Ústředním hřbitově v Brně. Symbolický hrob má také na Vysočině v obci Tři Studně, kde trávila šťastné chvíle se svými rodiči.

Alice Braborcová

Barvy, co řídí (95 let)

Praha se stala 21. ledna 1930 průkopníkem moderní dopravy. Na křižovatce Václavského náměstí s Jindřišskou a Vodičkovou ulicí byl uveden do provozu první světelný semafor.

Semafor na Václavském náměstí

Tento významný krok znamenal začátek nové éry v organizaci dopravy, která byla do té doby řízena převážně ručně, strážníky. Semafor byl inspirován zařízeními, která se osvědčila v zahraničí, zejména v Londýně či New Yorku. Byl navržen tak, aby zvýšil bezpečnost pěších i řidičů a zlepšil plynulost dopravy

na jedné z nejužších pražských křižovatek. Šlo o reakci na rostoucí počty aut a tramvají, jejichž provoz začínal vytvářet chaos. Zařízení mělo systém tří barev – červené, oranžové a zelené –, což bylo revoluční řešení. Obsluha vyžadovala ruční ovládání, ale byl to

Variace na téma semafor

Semafor budoucnosti

posun v řízení dopravy. Zavedení semaforu veřejnost přijala a stal se inspirací pro rozšíření světelné signalizace i do dalších částí města. Tento krok symbolizoval modernizaci a pokrok v pražské infrastruktuře, která si kladla za cíl držet krok s rozvojem světových metropolí.

Pavel Edvard Vančura

1940
(85 let)
Pavel Smetáček
* 4. 1. 1940
† 20. 11. 2022
český jazzový klarinetista, saxofonista, kapelník

1965
(60 let)
Večerníček
2. 1. 1965
zahájení vysílání v ČT se znělkou Radka Pilaře

1975
(50 let)
Zuzana Dřížhalová
* 27. 1. 1975
† 16. 9. 2011
česká seriálová a divadelní herečka

Historia magistra vitae

26. 1. 1600 (425 let)

Do Prahy dorazil **astronom Johannes Kepler**, který se stal asistentem Tycha Braha. Jejich společná práce v Praze a na zámku v Benátkách nad Jizerou nebyla ovšem lehká, byť se oba svým rozlišeným nadáním doplňovali. Brahe byl excelentní pozorovatel a Kepler vynikající matematik.

28. 1. 1790 (235 let)

Po neúspěšné válce s Tureckem se **císař Josef II.** vrátil do Vídně. Zklamáný a těžce nemocný odvolal na smrtelném loži většinu svých reforem. Během deseti let vlády vydal na **šest tisíc dekretů** (průměrně asi dva denně). Zemřel 20. 2. 1790 a na trůn nastoupil jeho bratr Leopold II.

28. 1. 1900 (125 let)

Byl **založen Klub Za starou Prahu**. Toto občanské sdružení se věnuje ochraně památek v Praze. V jeho čele stojí Domácí rada, složená převážně z historiků umění, architektů a urbanistů. Klub každoročně uděluje cenu za novou stavbu v historickém prostředí.

29. 1. 1845 (180 let)

Zemský sněm vyhověl žádosti a schválil **založení českého divadla v Praze**. Kolem roku 1825 si čeští buditelé uvědomili, že divadlo je silný nástroj, a protože se již čeština dostala do použitelného stavu, formuloval J. K. Tyl český divadelní program coby lidový osvětový nástroj.

30. 1. 1760 (265 let)

Český hudební skladatel **František Xaver Partsch** se narodil 30. 1. 1760 v Duchcově († 6. 4. 1822). Jeho skladby jsou stylově na přechodu od klasicismu k romantismu. Věnoval se i zpěvu, hře na varhany a byl hudebním pedagogem. Působil v Praze, např. v Nosticově divadle.

výherci, odpovědi

SOUTĚŽE ZA MĚSÍC PROSINEC 2024

Celkem došlo 574 odpovědí, z toho 342 žen, 232 mužů.

Nejvíce odpovědí přišlo:

- Ústecký kraj: 16,03 %
- Hl. město Praha: 15,16 %
- Moravskoslezský kraj: 10,10 %
- Pardubický kraj: 9,58 %
- Středočeský kraj: 8,71 %
- Jihomoravský kraj: 8,19 %
- Vysočina: 6,97 %
- Jihočeský kraj: 6,79 %
- Olomoucký kraj: 5,75 %

Fotohádanka

otázka: Poznáte místo na obrázku?

odpověď: c) Mariánské náměstí, Praha 1

soutěžilo: 198 čtenářů, 191 správně, 7 špatně

výherci: Luděk Sládek, Praha 3; Barbora Klejchová, Hodonín; Jaroslav Haumer, Rakovník

Křížovka

tajenka: ... největší stolové hoře u nás...

soutěžilo: 154 čtenářů, 136 správně, 18 špatně

výherci: Pavel Barnasík, Hranice; Jarmila Garová, Ostrava-Zábřeh; Helena Tajčová, Litoměřice

Soutěž o vstupenky

otázka: Kde byl původně umístěn Letenský kolotoč v Praze?

odpověď: a) na Královských Vinohradech

soutěžilo: 222 čtenářů, 219 správně, 3 špatně

výherci: Hana Bízová, Čelákovice; Jana Pištěková, Sedlec-Prčice

Všem výhercům srdečně blahopřejeme.

fotohádanka

Poznáte místo na obrázku?

- Uhelný trh, Praha 1
- Ovocný trh, Praha 1
- Havelský trh, Praha 1

Své odpovědi na **fotohádanku** a **tajenku křížovky** nám pošlete do 10. ledna z www.kampocesku.cz/souteze, www.prazskyprehled.cz/souteze nebo poštou na adresu redakce. Vždy tři výherci z každé soutěže **obdrží od redakce výhru e-mailem**. Podmínky soutěží najdete na www.kampocesku.cz/vseobecne-podminky.

křížovka

Významným poutním místem jsou Hejnice se svým Chrámem Nanebevzetí Panny Marie. Původně zde stál ve 14. století pouze malý kostelík, který byl rozšiřován až do dnešní podoby. Nejcennějším předmětem je ... z roku 1380.										
POMŮCKA: MEAT, MTA, NFTP, TPCA	BÝVALÉ NĚMECKÉ HLAVNÍ MĚSTO	1. DÍL TAJENKY	UHELNÉ SKLADY ZKR.	KÓD LETIŠTĚ MATAMATA	ZNAČKA KOSMETIKY	KDY	KONČETINA	NA ONOM MÍSTĚ	ČÁSTI ÚST	
CITOSLOVCE BZUČENÍ					DRUH MOTORKY					
ODSTAVEC ZKR.					UZAVŘÍT SNÁTEK KDYPAK					
CHEM. ZN. NEONU			DRUHY OBRAZŮ ASIJSKÝ DÉLNÍK					ZÁJIMENO OSOBNÍ PROTI LATINSKY		
DRUH HNOJIVA				ŽELEZNIČNÍ DÍLNY PRAVĚKÉ ZBRANĚ					2. DÍL TAJENKY	ZNAČKA ASTATU
	STARÉ ZBRANĚ PLAZ				ANNA DOMÁCKY ZUŠLECHTĚNÉ ŽELEZO					
SÁLY					SKLADBA PRO OSM HLASŮ ZN. LYŽÍ					
OBYVATEL SVĚTADÍLU						OBYVATEL IRSKA FR. TISK. AGENT.				BĚLOVESKÁ KYSELKA
DAILY TELEGRAPH ZKR.			CIZÍ ŽENSKÉ JMÉNO RODOVÝ SVAZ					CHEM. ZN. NIKLU HUDEBNÍ ŽÁNŘ		
	INIC. SPIS. KLIMY INIC. HER. STAŠOVÉ			DVOŘÁKOVA OPERA OBÍHAJÍCÍ						
NAHNUTÍ						ZNAČKA DŽUSŮ DEHET				
ZNAČKA ŠVÉDSKÉHO AUTO-MOBILU					KOLÍN. AUTOMOBIL. MASO ANGLICKY					AMBIT
	OKRESNÍ VETERINÁRNÍ ZAŘÍZENÍ	NEHOVOŘÍCI ČAJOVÁ RŮŽE						OTÁZKA 1. PÁDU HYDRID THALLIA		
OBRNĚNÝ TRANSPORTÉR ZKR.			LEGRACE SEVERO-VÝCHOD ZKR.					POVZDECH INICIÁLY REŽISÉRA MOSKALYKA		
JARO						SILNÝ PROVAZ				
ZASKUČET						BROUCI				

soutěž o vstupenky

Na jaké zejména nástroje budou hrát hudebníci

Collegia 1704 ve Vzletu na únorovém koncertu Il basso mondo?

a) strunné b) dechové c) perkusní

Odpovědi zasílejte do 10. ledna z www.kampocesku.cz/souteze a www.prazskyprehled.cz/souteze. Dva výherci získají dvě vstupenky na koncert 19. 2. 2025 „Il basso mondo“.

collegium 1704 prague baroque orchestra & vocal ensemble

Elektronické předplatné na novém webu www.prazskyprehled.cz

LUCEMBURKOVÉ

rodokmen LP 998–1458

Lucemburkové jako druhá česká královská dynastie vládli ZEMÍM KORUNY ČESKÉ v letech 1310–1437. Ručně malovaný rodokmen včetně postav a typických detailů pro období gotiky ocení snad každý milovník historie. Rozměr tisku na formát A1 zaručuje dobrou čitelnost i přehlednost. Skvělý dárek, unikátní dekorace, didaktická pomůcka.

KOUPÍTE NA E-SHOPU REDAKCE
www.kampocesku.cz/eshop

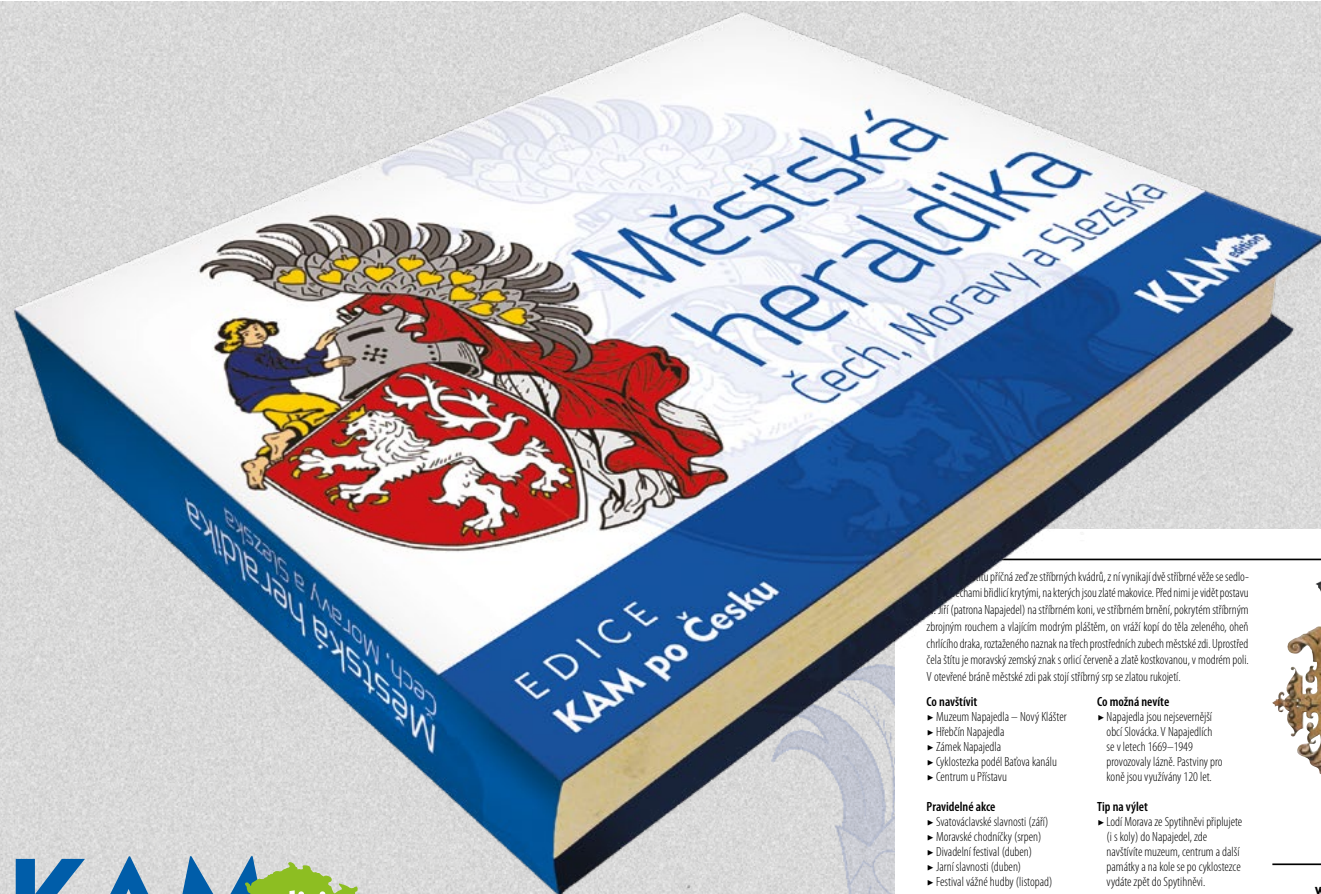
poštovní zásilka: 399 Kč (poštovné 100 Kč platí pouze pro Českou republiku)
osobní odběr v redakci: 150 Kč (+ tubus 49 Kč)

• rozměr A1 (594 x 841 mm) • baleno do tubusu • dodává Česká pošta jako doporučený, pojištěný balík do ruky
 KAM po Česku, Kubelíkova 30, Praha 3

Městská heraldika

Čech, Moravy a Slezska

Publikace z ediční řady KAM Edition

KAM edition

založeno l. P. 1355

...u příčné zedě ze stříbrných kvádrů, 2 ní vynikají dvě stříbrné věže se sedlo-
...chami bídlící korymbi, na kterých jsou zlaté malovice. Před nimi je vidět postavu
...in (gatrona Napajedla) na stříbrném koni, ve stříbrném brnění, pokrytém stříbrným
zbrojním rouchem a vlnitým modrým pláštěm, on vráží kopí do těla zeleného, oheň
chrličího draka, roztaženého naznak na ttech prostředních zubech městské zdi. Uprostřed
čela štítu je moravský zemský znak s orlicí červené a zlaté kostkovanou, v modrém poli.
V otevřené bráně městské zdi pak stojí stříbrný srp se zlatou rukojetí.

Co navštívit

- Muzeum Napajedla – Nový Klášter
- Hřebčín Napajedla
- Zámek Napajedla
- Cyklostezka podél Bařova kanálu
- Centrum u Přístavu

Pravidelné akce

- Svatováclavské slavnosti (září)
- Moravské chodníčky (srpen)
- Divadelní festival (duben)
- Jarní slavnosti (duben)
- Festival vážné hudby (listopad)

Co možná navíte

- Napajedla jsou nejsevernější
obcí Slovácká. V Napajedlech
se v letech 1669–1949
provázely lázně. Pastviny pro
koně jsou využívány 120 let.

Tip na výlet

- Lodi Morava ze Spytihněvi připlyjete
(i s koly) do Napajedla, zde
navštívíte muzeum, centrum a další
památky a na kole se po cyklostezce
vydáte zpět do Spytihněvi.

www.napajedla.cz
www.ic.napajedla.cz
www.kknapajedla.cz

V publikaci Městská heraldika Čech, Moravy a Slezska se dozvíte, jaký je aktuálně užívaný znak zhruba poloviny měst České republiky, rok jejich založení (první písemná zmínka), popis znaku, případně legendu o jeho vzniku. Nadčasovými sděleními jsou informace, co ve městě navštívit, pozvání na pravidelně pořádané akce a nechybí ani tipy na doporučený výlet.

Bonusem jsou znaky všech pražských městských částí.

■ vázaná plnobarevná

■ doporučená prodejní cena 250 Kč

CENA pro vás 150 Kč

■ objednat lze přímo v redakci

osobně: Kubelíkova 1108/30, 130 00 Praha 3

telefonicky: +420 222 944 816-7

+420 602 223 279

e-mailem: redakce@kampocesku.cz

na e-shopu: www.kampocesku.cz/eshop

KONEC

neplacené části

ČÍST DÁL
předplatitel